

[Johs. Christiansen.]

tilladelse til at citere følgende udtalelse af professor Warburg:

„Netop fordi vort land er overskueligt, og fordi vi har mulighed for at følge hjertepatienter under de forskellige livsvilkår, ville vi have chance for på dette og andre begrænsede områder at yde vigtige bidrag til klarlægning af hjertesygdommens gåder.“

For egen regning vil jeg gerne tilføje: en af de meget anerkendelsesværdige opgaver, som Dansk Idræts-Forbund nu agter at søge løst i forbindelse med en forøget andel i tipsmidlerne, er at effektivisere lægekontrollen i idrætsorganisationerne landet over, altså lægekontrollen med den ungdom, som samler sig på idrætspladserne. Det ville utvivlsomt være til stor støtte for idrætslægerne i det kontrolarbejde, de påtager sig, hvis man snarest kunne nå frem til den kortlægning af hjertelidelserne, som professor Warburg taler om. Der ville derfor efter min opfattelse være god mening i af tipsmidlerne at stille f. eks. de første 100 000 kr. årligt til rådighed for det nævnte forskningsområde. Jeg henstiller til den højtærede finansminister, at han, for så vidt tipsoverskuddet når op i nærheden af de 10 mill. kr., tager den tanke, jeg her har gjort mig til talsmand for, under meget velvillig overvejelse.

I anledning af det af de ærede medlemmer hr. Heick og hr. Paabøl stillede underændringsforslag i betænkningen kan jeg sige, at med de af flertallet foreslåede fordelingsregler vil såvel „Ungdommens uddannelsesfond“ som de i underændringsforslaget iøvrigt nævnte formål være tilgodeset på en måde, der efter min opfattelse kan betegnes som forsvarlig under hensyn til, at tipsloven jo dog er blevet til specielt med de til idrætten knyttede formål for øje.

Iøvrigt kan jeg herom ganske henholde mig til, hvad den ærede ordfører for udvalget, det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen, sagde om underændringsforslaget. Til min beklagelse må jeg anbefale at stemme imod de to underændringsforslag, der er stillet udenfor betænkningen. Jeg skal med disse bemærkninger anbefale at forkaste underændringsforslagene og at stemme for det af flertallet stillede ændringsforslag.

Tholstrup: Jeg var i sin tid den første, der talte imod tipstjenesten; jeg gjorde det, længe før den blev til virkelighed, og jeg har ikke fundet anledning til at ændre mit synspunkt. Jeg sagde dengang, at det var ikke alene de stakkels mennesker, som tipper deres femogtyveører væk, der bliver ødelagt, men også de stakkels mennesker, som vinder. Det har vi set adskillige eksempler på; i den tid, tipsloven har været gældende, er der i retten oprullet den ene tragedie efter den anden, hvortil starten har været en gevinst i tipslotteriet; vinderen er efter at have vundet holdt op med at bestille noget; når han så har brugt pengene, kan han ikke bekvemme sig til at gå tilbage til almindeligt arbejde, og så begynder ulovlighederne.

Vi er derfor stadig modstandere af enhver form for spil, og jeg beklager, at en iøvrigt så pæn ung mand som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen oven i købet skal roses for at fremme spillelidenskab. Jeg syntes, der var grund til store forventninger, da det ærede medlem kom her i tinget første gang; men det viste sig, som det så tit gør, at når folk ikke har haft med praktiske ting at gøre, kommer de med upraktiske forslag. Når jeg taler om praktiske ting, tænker jeg på ting med produktive formål, og her er der i højeste grad tale om en ikke-produktiv indsats. Det, der er af interesse for befolkningen, er levestandardens forbedring; den kan forbedres gennem rationalisering, igennem at man bestiller mere, når man kan få lov til det, ved at man sparer, når man ikke skal straffes for det, eller at man gennemfører bedre byttehandler, som jeg før har talt om fra denne talerstol, men den forbedres ikke gennem spil. Det er nemlig spild.

Det er en fejl opfattelse, som navnlig er hævdet af det ærede medlem hr. Ingmar Wagner, at det er uanstændigt, at staten tager så stor en del af tipsindtægterne. Det er nemlig en fuldstændig falsk opfattelse, at det er idrættens penge. Idrætsfolkene eller rettere sagt tipsselskabet har fået et monopol på at udnytte spillelidenskab, men man kunne lige så godt have delt monopollet op og givet videnskabsfolkene en del af det. De kunne have haft deres eget tipsselskab, så skulle de ikke spørge idrætsfolkene om lov til noget som helst.